

Publicerad 2007-04-23 13:11 av Aurelio

Requiem 69

Förgänglighetens omöjlighet

Är då allt förlorat, bara för att du är död?

Är allt vi talade om, alla våra filosofiska resonemang,

allt vi kom fram till genom diskussioners underbara umgänge,

allt vi var tillsammans med om, våra ideal och livsuppfattningar,

vår idealiserande och varma människoupfattning –

måste allt då anses som förlorat, för att du ej mer kan bära vittne om

det underbara resultatet av vår vänskaps filosofiska gemenskap?

Nej, jag vägrar vara ensam kvar om dessa kunskapsskatter.

Säg att du fortfarande bär med dig skörden av vår vänskap

till den andra sidans högre form av salighet

och att där förekommer en rättvisare förvaltning

av de högre värdena av det mänskliga livet

än vad jordiska fåfänga sjukdomar kan medge!

Rättvisan kan inte vara död för att du är det.

Nej, man måste bära med sig allt det oskattbara in i evigheten,

om det så blott tar sig form av medvetandets bilder och mentala drömmar.

Oförgängligheten kan ej vara en omöjlighet,

ty eftersom den finns som ord så finns den och kan ej förnekas.

Om den icke fanns så skulle vi ej heller någonsin

ha kunnat uppfinna den blott som ord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten